Küçük Gerenuk

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Gerenuk

Aysel Banu YAVUZAL

Bir zamanlar, güneşli bir savanada küçük bir gerenuk yaşarmış. Tüyleri sıcak kahverengi, karnı krem rengiymiş ve uzun, ince boynu tıpkı yüksek bir sap gibi yukarı uzanırmış. Boynunda kırmızı boncuklu, örme otlardan bir bant taşırmış. Tepedeki akasya korusuna bakmayı çok severmiş; orada ağaçlar yumuşak, altın bir ışıkla parıldarmış.

Bir sabah, küçük gerenuk büyülü akasya korusuna doğru seğirtmiş. Kocaman kara gözleri merakla parıldıyor, kocaman sarkık kulakları sağa sola dönüyormuş. Korunun kenarına vardığında, otların arasında minik bir hışırtı duymuş. Bir ev kedisinden büyük olmayan küçük bir dik-dik ortaya çıkmış. Yumuşak, kızıl kahverengi tüyleri, seğiren bir burnu ve bir kulağının arkasına sıkıştırılmış minik mavi bir çiçeği varmış.

"Merhaba!" demiş gerenuk nazikçe. "Bu korudaki büyüyü arıyorum." Dik-dik'in kara gözleri heyecanla parlamış. "Burayı bilirim!" demiş cıvıldayarak. "Ben küçüğüm, bu yüzden gizli yerlere sığabilirim. Beni takip et!" Minik kulaklarını oynatıp öne fırlamış. Gerenuk uzun boynunu uzatıp onu takip etmiş, incecik bacaklarıyla köklerin üzerinden dikkatle geçmiş.

Korunun derinliklerinde ağaçlar birbirine yaklaşmış, dalları yapraklı bir çatı örmüş. Güneş ışınları orman zemininde dans ediyormuş. Dik-dik, iki kök arasındaki dar bir boşluktan öncülük etmiş. "Hadi gel!" diye seslenmiş. Ama gerenuk'un uzun bacakları ve uzun boynu oraya sığmamış. İçini çekmiş. "O delik için fazla büyüğüm," demiş. "Belki de maceralar bana göre değil."

"Endişelenme!" demiş dik-dik. "Sen yüksek dallara uzanabilirsin. Bak!" Minik burnuyla yukarıyı işaret etmiş. Çok yukarıda, tatlı akasya yapraklarından bir demet, tam ulaşılamayacak bir yerde asılıymış. Gerenuk uzun boynunu uzatıp körpe yaprakları kemirmiş. "Mmm, çok lezzetli!" demiş. "Bana gösterdiğin için teşekkürler." Dik-dik gülümsemiş. "Ve onları benimle paylaşabilirsin!"

İki arkadaş daha derinlere doğru keşfe çıkmış. Parlak taşların parıldadığı bir dere bulmuşlar. Dik-dik karşıya geçmek istemiş ama su onun minik bacakları için çok derinmiş. "Yüzemem," demiş. Gerenuk etrafına bakınmış. Yere düşmüş bir dal görmüş. "Bu dalı karşıya itebilirim," demiş. Uzun boynu ve güçlü bacaklarıyla dalı suyun üzerinden yuvarlamış. Dik-dik güvenle ve kupkuru bir şekilde karşıya seğirtmiş.

Öbür tarafta, tatlı meyvelerle dolu oyuk bir ağaç keşfetmişler. Ama açıklık gerenuk'un kafası için çok küçükmüş. "Ben içeri süzülebilirim," demiş dik-dik. Minik delikten içeri sıkışıp meyveleri arkadaşına atmış. Birlikte oturup meyve yemişler ve gülmüşler. "İyi bir takımız," demiş gerenuk. "Sen küçük ve çabuksun, ben ise uzun ve güçlüyüm."

Aniden bir rüzgâr esmiş ve dik-dik'in mavi çiçeğini kulağının arkasından uçuruvermiş. Çiçek, dikenli bir çalılığın içine yuvarlanmış. "Ah hayır!" diye bağırmış dik-dik. "En sevdiğim çiçeğim!" Gerenuk, çiçeğin yüksek, dikenli bir dalda takılı kaldığını görmüş. Boynunu olabildiğince uzatmış ama çalılık çok genişmiş. "Ulaşamıyorum," demiş üzgünce. "Boynum uzun ama o kadar da değil."

Dik-dik'in gözleri parlamış. "Ben dikenlerin arasından süzülebilirim!" demiş. Minik bedenini keskin dalların arasına sokmuş. Hızlıca oynayan kulakları en güvenli yolu duymasına yardım etmiş. Bir anda ağzında mavi çiçekle dışarı fırlamış. "Onu kurtardın!" diye sevinmiş gerenuk. "Ne kadar cesur ve akıllısın!" Dik-dik çiçeği yeniden kulağının arkasına yerleştirmiş.

Keşfe devam etmişler ve bir ağacın yükseklerinde sulu akasya baklalarından oluşan bir küme bulmuşlar. Gerenuk yukarı uzanıp onları aşağı indirmiş. "Bunlar en tatlıları!" demiş. Ama dik-dik, onlardan alabilmek için yeterince yükseğe zıplayamamış. "Buyur," demiş gerenuk, bir baklayı tam önüne bırakarak. Dik-dik mutlulukla kemirmiş. "Sen hep paylaşırsın," demiş. "Bu da senin özel yeteneğin."

Güneş batmaya başlarken koru sıcak, altın bir ışıkla parlamış. Gerenuk ve dik-dik yumuşak bir çimen parçasının üzerinde yan yana oturmuşlar. "İlk başta uzun olmanın en iyisi olduğunu düşünmüştüm," demiş gerenuk. "Ben de küçük olmanın en iyisi olduğunu düşünmüştüm," demiş dik-dik. Birbirlerine bakıp kıkırdamışlar. "Ama birlikte en iyiyiz!" demişler aynı anda.

"Uzun boynun gökyüzüne ulaşmama yardım ediyor," demiş dik-dik. "Senin minik olman da dünyayı yakından görmeme yardım ediyor," demiş gerenuk. "Arkadaşlar en çok, her birini farklı kılan şeyi takdir ettiklerinde mutlu olurlar," demiş bilge, yaşlı bir akasya ağacı, yaprakları usulca hışırdarken. İki arkadaş başlarını sallamış. Bunun doğru olduğunu biliyorlarmış.

O günden sonra, küçük gerenuk ve minik dik-dik ayrılmaz ikili olmuşlar. Büyülü akasya korusunun her köşesini keşfetmiş, her sorunda birbirlerine yardım etmişler. Gerenuk yüksek dallara uzanır, dik-dik dar boşluklardan süzülürmüş. Gülmüşler, oynamışlar ve birçok lezzetli atıştırmalığı paylaşmışlar. Ve farklılıklarının onları kusursuz bir takım yaptığını hep hatırlamışlar.

Bir akşam, koruda ateş böcekleri parıldarken, dik-dik gerenuk'a minik bir hediye vermiş. Bu, tıpkı kendisininki gibi küçük mavi bir çiçekmiş. "Senin için," demiş. "Böylece maceralarımızı hep hatırlarsın." Gerenuk çiçeği, ot bandına kırmızı boncuğunun yanına yerleştirmiş. "Onu sonsuza dek saklayacağım," demiş. Birbirlerinin burnuna usulca dokunmuşlar, arkadaş oldukları için mutluymuşlar.

Büyülü akasya korusu sürprizlerle dolup taşarmış, ama en güzel sürpriz onların arkadaşlığıymış. Gerenuk, uzun olmanın harika olduğunu ama küçük olmanın da harika olduğunu öğrenmiş. Dik-dik, çabuk olmanın müthiş olduğunu ama güçlü olmanın da müthiş olduğunu öğrenmiş. Birlikte, fazlasıyla yeterliymişler. Ve her gün, birbirlerinde sevmek için yeni bir şey keşfetmişler.

Yani eğer bir gün savanayı ziyaret eder de kırmızı boncuklu ve mavi çiçekli uzun bir gerenuk ile seğiren burunlu minik bir dik-dik görürseniz, bilin ki onlar en iyi arkadaşlardır. Büyülü akasya korusunu keşfedecek, yükseklere uzanıp alçaklardan süzülecek ve herkese, arkadaşların en çok her birini farklı kılan şeyi takdir ettiklerinde mutlu olduklarını göstereceklerdir.